

Nr. 3. 2021

Bergen Veteranvogn Klubb

Stabbesteinen

BVK - fortid på veien mot fremtiden

**Styret i BVK for perioden
mars 2020 - september 2021**

Formann:

Rune Prestegard

Mob: 94897835

rune@prestegard.com

Nestformann:

Richard A. Riim

Mob: 90175022

richard@riim.no

Kasserer:

Terje Mjelde

Mob: 95702595

temjelde@online.no

Sekretær:

Lars Olav Lofthus

Mob: 47611283

larsolavlofthus@gmail.com

Styremedlemmer:

Alfred Haaland

Mob: 97012236

west-te@live.no

Arve Moen

Mob: 90840442

armoen@online.no

Varmedlemmer:

Åge Eikeland

Mob: 98281260

aae@frydenbo.no

Per Åge Hesjedal

Mob: 91784004

pe-aah@online.no

Kjell Toklum

Mob: 40411640

K-toklum@online.no

BVK på nettet:

www.bvkn.no

Vi er også på Facebook.

Formannen har ordet

Hallo alle sammen! Det er igjen tid for noen kloke ord fra meg. Nå er vi heldigvis i gang med lygarmøtene på normal vis, så ting går rett vei. Det har i sommer vært mange vellykkede arrangementer, men også en nedtur, og avlysninger. Vi var en fin kontingent som dro til Vestlandstreffet 12. juni, som ble arrangert av Gammelbilens Venner. Vi bodde på Utstein Kloster Hotel som også var løpets startsted. Det ble kjørt en fin rute på hyggelige småveier i nydelig natur. Den sosiale biten både fredag og lørdag var også svært hyggelig. Alt i alt en meget vellykket helg! Klubben har også deltatt med kulturhistoriske kjøretøy under innspillingen av filmen «Krigsseileren». Flere BVK medlemmer stilte sine kjøretøy til disposisjon. Se egen artikkel av Calle i dette bladet. Han organiserte og dro i tråder, som vanlig. Opptur! BVK ble også invitert til å delta med veterankjøretøy på Bruvikdagen lørdag 21. august. Dette er stort etter som Bruvik er verdens navle i følge Sissel Romslo :-). Vi var til slutt 21 kjøretøy som kjørte en parade gjennom «Downtown Bruvik» og parkerte så på Kirkekaien. Det var et helt fantastisk vær og det ble grilling, spising og kaffe på kaien. Opptur! Dagen etter, søndag 22. august var det Damsgårdsdagene. I forkant stilte vi ut to biler på Laksevåg senter fra 27. juli til 23. august. Det var Bente Sørheim sin 1939 Opel Kapitän og Kjartan Meyer sin Singer 1931. Det ble rapportert om stor interesse. Selve arrangementet var som vanlig veldig koselig og med godt fremmøte av kjøretøyer. Publikumsprisen for beste kjøretøy, som i år het: «Arild Nilssens minnepris» gikk til passende nok til Frode Nilssens Chrysler 1952. Opptur! Lygarmøtet 24. august gikk til Er-An vegkro. Været var nydelig og det ble til slutt over 40 kjøretøy! Opptur! Søndag 28. august var det invitert til grillparty kl 16:00 hos Svein Opheim. Svein og undertegnede rigget til og jeg hadde ordnet med vin og akevitt. Vi hadde plass til vel 30 personer og stoler i reserve. Vi tente optimistisk to griller. Været var fint og alt var klart kl. 16:00. Det stilte kun 12 personer. Gedi-gen nedtur! Så vil jeg snakke litt om vårt ansvar og tilknytning til Bergen Tekniske Museum. Det er viktig at alle prøver å snakke opp museet. Alle bør være interessert i å beholde dette. Jeg kan ikke med min beste vilje se et bedre alternativ. Jeg har mange meninger rundt dette, men de får jeg luften ved en annen anledning. Vi har heldigvis nå fått inn på BTM en sterk organisasjon som BVK også er en del av; Fjordsteam. Dette vil i seg selv styrke BTM. Ellers er det mange som lufter tanker om helgeturer med overnatting. Det er OK, men slikt krever god organisering og innhenting av gode tilbud. Det koster dessverre mye å overnatte og spise i Norge. Jeg er usikker om bladet kommer i tide, men jeg vil i alle fall minne om Generalforsamlingen 14. september. Vi har stort lokale hos BI så mange kan komme. Til slutt vil jeg ønske alle fortsatt en god tid fremover og håpe det kan bli mye kjøring med veterankjøretøy.

Rune

Vil du støtte oss med din Grasrotandel?

Org.navn:

BERGEN VETERANVOGN
KLUBB

32774991074023

Org.nr: 991074023

www.bvkn.no

Hvis du oppgir at du vil støtte Bergen Veteranvogn Klubb neste gang du tipper, Lotto, fotball etc, så vil BVK få støtte fra Grasrotandelen. Og best av alt: Det koster ikke deg noe ekstra!

Magasinet Stabbesteinen:

Redaksjon:

Lars Olav Lofthus

E-mail: larsolavlofthus@gmail.com Tlf. 476 11 283

Per Åge Hesjedal

E-mail: pe-aah@online.no Tlf. 90930864

Åge Eikeland

Email: aae@frydenbo.no

Trykk: Allkopi

Utgiver:

Bergen Veteranvogn Klubb

Postboks 929 sentrum

5808 Bergen

Innhold:

Side 1: Forside

Side 2: Formannen har ordet

Side 3: Fra redaksjonen

Side 4: 17. mai kortesjer

Side 5: 17. mai kortesje Sør-sentrum/Årstad

Side 7: 17. mai kortesje Vest

Side 9: 17. mai kortesje Nord

Side 11: 17. mai kortesje Bønes Fyllingsdalen

Side 14: 17. mai kortesje Laksevåg

Side 16: Annonserer

Side 17: BVK rekvisita

Side 18: Rolfs rariteter

Side 20: Lygartur til Garnes

Side 23: Kjøre-lygartur til Os

Side 26: Vestlandstreffet 2021

Side 30: Lygarmøter sommer 2021

Side 32: Kjøring for BI

Side 34: Nasjonal Motordag

Side 36: Allers Bilparade 1959

Side 41: Arild Nilssens biler

Side 43: Kvinner i BVK: Monica Ohr

Side 47: LMK forsikring

Side 48: Julebord 2021

Side 49: Krigsseileren

Side 53: Hardangerfjordtreffet 2021

Side 56: Bakside

Annonsepriser Magasinet Stabbesteinen:

1/3 side 4 utgaver : kr. 6.000,-

På forsiden:

Thorstein Haukeland sin flotte Cadillac 1932 forevige under lygarmøtet hjemme hos Alfred Haaland på Garnes 8. juni.

Foto: Per Åge Hesjedal

Redaksjonens spalte

Så kom vi i mål med bladet denne gangen også. Jeg må innrømme at med en slik sommer som vi har hatt i år, så har ikke akkurat det å sette seg inn og jobbe timevis med artikler og bilder vært det som har ligget høyest på ønskelisten. Men, man har litt disiplin og klarer å gjøre litt ganske fort etter forrige blad, og da blir det en og en puslebit som blir ferdig, og plutselig er det nok til et helt blad. Jeg ble en stund litt bekymret at dette skulle bli et blad bestående utelukkende av referater fra våre aktiviteter. Det skal vi selvsagt ha, men det bør også være noe i bladet som tar for seg ting som medlemmene ikke kjente til fra før. Heldigvis så har vi noen ivrige bidragsytere som Rolf Andersen og Calle. Men det er plass til mange flere som ønsker å bidra. Går du svanger med en artikkel så ikke nøl med å sende til meg, eller tips meg om noe du mener det bør lages en reportasje om. Jeg må jo også få skryte av vår fotograf Per, som utrettelig går rundt og tar bilder på alle de arrangementer han kan. Det er nesten litt leit at jeg ikke får vise alle bildene, for han tar jo selvsagt langt flere bilder enn det jeg bruker i artiklene.

Vi klarte akkurat å få laget den foreløpig siste artikkelen om kvinner i BVK også. Det var nok min feil at det ble litt surr med når vi skulle gjøre det, men heldigvis tok Monica Ohr kontakt og lurte på når vi kom. Trengte det sparket!

I skrivende stund er det en uke igjen til Stortingsvalget, og jeg må si at jeg er litt spent på hva som skjer hvis det blir regjeringsskifte. Hvis et visst parti skulle bli med i regjering så vil de vel sette himmel og helvete i sving for at de skal få samferdselsministeren. Gud hjelpe oss alle da. De vil jo ikke at vi skal kjøre el-bil engang. Det er jo uansett en spenning vi kunne vært foruten å se hva de gjør angående dette med null-utslipps-soner. Hva vil eventuelt skje hvis de plutselig kaster sine øyne på Møhlenpris? Får vi fritak for veterankjøretøy (vet de hva det er forresten)? Om så, hva gjør vi da vinterstid når veteranbilene står lagret? Ta buss til lygarmøtet..... Æh, tror ikke akkurat det.

Vi får nyte den tiden vi lever i. Nei, nok negative vibber nå. La oss nå håpe at Covid dritten roer seg slik at vi i desember får feire et skikkelig julebord igjen. Se side 48 for en midlertidig invitasjon. Midlertidig pga. at prisene ikke er klare ennå. Planlegg i alle fall å være med, for det blir gøy!

Red.

17. mai kortesjer

På de neste sidene presenterer vi bilder og tekst fra 17. mai kortesjene som BVK var med på dette året også.

Dette innledende bildet viser Kjell Toklum sin VW 1300 S klar til innsats utenfor hjemmet hans.

17. mai kortesje Sør-sentrum/Årstad

Tekst og foto: Kjell Toklum

17. mai kortesje "Årstad" ble ledet av en gammel og en nyere brannbil fulgt av 5 biler fra BVK, fra luksusbiler til hverdagsbiler i skjønn forening og pyntet med norske flagg og bjørkeløv med O-11 først. Etter oss fulgte 2 veteranbusser lastet med musikkorps. Startstedet vårt var utenfor Hotell Terminus ved jernbanen. I tillegg hadde vi assistanse fra to motorsyklister som i gule vester og varsellys effektivt stanset all annen trafikk så kortesjen kunne kjøre samlet. Første stans ble Landåsveien bofellesskap der også ordføreren dukket opp og etter

underholdning med sang og musikk og utdeling av is til barna ble det avsluttet med et vers av "Nystemten" som uten musikkstøtte ble sunget

av en ung dame som het Hermine (med etternavn Oen) på en imponerende måte. Hun var forøvrig min passasjer under turen og den unge gull-

Syngejenten» Hermine Oen. T.v. Truls Olsen og hans sønn.

strupen fortalte at hun bare elsket VW-bobler. Neste stopp ble Kolstihagen sykehjem med samme opplegg der og så gikk turen til Solheim omsorgsen-

ter med samme opplegget og der defilerte også Løvstakken Jægerkorps forbi. Da var vår "jobb" gjort og vi satte kursen til BTM og hyggelig avslutning

med rømmegrøt og spekemat ute på plassen.

17. mai kortesje Vest

Tekst og foto: Lars Olav Lofthus

For det første: Vi i Bergen hadde sol. Østlendingene hadde regn! Allerede der startet festen.

Vi kjørte nedcabbet i vår Ford Thunderbird Convertible 1966 hjemmefra i 9 tiden. Litt kald luft, men når værgudene spiller slik opp så må vi bli med å danse.

Vel ankommet møtestedet vårt ved Rema 1000 på Lyngbø, så kunne vi konstatere at Bente Sørheim var på plass med sin Opel Kapitän 1960. Rune Røen var der med sin Mercedes-Benz SL 1981 og Fred Atle Johannessen var der med det som skulle bli hans siste kjøretur med BVK med Mercedes-Benz 170 S 1951. Hvorfor? Jo, den ble solgt dagen etter. Men slapp av, Fred Atle vil vi se videre i BVK med hans nye MB 280 CE 1983. Men tilbake til kortesje Vest. Et kjøretøy dukket ikke opp. I ettertid fikk vi vite at det ble tekniske problemer. Slikt kan skje.

Ruten vår dette året skulle starte på Lyngbøtunet, men pga at det er så trangt der så ønsket 17. mai komiteen v/Asbjørn

Hodnekvam at vi startet etter at det punktet var besøkt av musikk.

Vi kjørte derfor direkte til Bjørndalsskogen hvor det som i fjor møtte opp en god del folk som både ville ha litt 17. mai stemning. På alle steder vi stoppet ble det spilt ved Lyderhorn Skolebrass og dans ved tre jenter som jeg dessverre ikke fikk med navnet på. Det var også en liten kontingent med buekorpsgutter, som ivrig gikk rundt i område- ne så snart vi stoppet. Vi må også nevne at kortesjen inneholdt en gruppe med MC fra bl.a. Vestkant Trial. Siden jeg kjørte rett bak de så bød de på god underholdning

for oss; så de en knaus eller hump så skulle det kjøres over..... helt gratis så fikk vi nesten litt rus av eksosen fra de også..... der vi satt i åpen bil bak de.....

Etter at alt var ferdig i Bjørndalsskogen la vi ut på veien igjen og kjørte til Hetleviksåsen. Det ble stort sett samme program alle steder, og folk møtte opp. Tydelig at man satte pris på at noe skjedde på

Utsikt innenfra bilen. Veldig gøy å kjøre slik kortesje.

Bjørndalsskogen

Frida Fasmer

Frida Fasmer

Brønndalen

Avslutningen i Skåleviksveien

denne dagen som vanligvis er full av fest og moro.

Nest stopp var Vestre Vadmyra, etterfulgt av Frida Fasmers sykehjem, men der ble det litt færre kjøretøy som kjørte inn pga litt trangt. Men vi fikk være med.

Så var det litt lenger kjøring opp til Brønndalen. Der var det litt grei parkering i snuplassen for busser, for da kunne alle se hverandre og vi kunne høre det som ble fremført. Her var også den offisielle syngingen av «Ja vi elsker».

Etter det bar det ned Krabbedalen til Skå-

leviksveien, og som i fjor så endte kolonnen i hovedveien ved Rema 1000 der og med avsynging av «Ja vi elsker».

Så bar det for noen av oss innover mot BTM for samling med de andre kortesje-ene. Men den historien var beskrevet i forrige blad.

17. mai kortesje Nord

Tekst: Åge Eikeland

Foto: Carl August Harbitz-Rasmussen og Åge Eikeland

En strålende flott 17. mai morgen, med oppmøte på Horisont i Åsane med felles kjøring til 4 sykehjem i bydelen; Ulset, Midtbygda, Åstveit, og Røde Kors i Sandviken. En Magirus stigebil, Åsane Bil-lag Buss, Tor Martin Haugen med sin fabelaktige flotte Ford lastebil, Karsten Hjortland med sin Dodge KCL varebil fra 1935, Lars Hille med sin hvite Buick convertible 1949, Arild Mæland med sin Amazon, og Åge Eikeland med Volvo 244 Jubileum fra 1977. Calle var også på pass med sin nye Buick, som representant sammen med flere fra 17. mai komiteen. Slik sett tror jeg alle ti-år fra 1930 tallet frem til 1970 tallet var representert. Tor Martin delte ut is fra lastebilen, og var en svært populær mann blant de

yngre. Han var vel kanskje den som fikk mest mosjon også, sammen med Ole Johnny Dale i bussen, disse store bilene er kanskje ikke de mest lettkjørtne inne på parkeringsplassene. Røde Kors Hjelpekorps og ikke minst fabelaktig flinke (og modige) cheerleaders fra Åsane Seahawks var også med, og musikkorps var på plass på sykehjemmene. Tidsskjema tillot omveier i bydelen, så mange fikk seg en flott overraskelse, og det var mange glade ansikter og flagg å se langs veiene. Når tingene er som de er med pandemi og elendighet så må dette tross alt sies å ha vært en svært positiv opplevelse for alle som deltok og som fikk se på.

17. mai kortesje Bønes-Fyllingsdalen

Tekst og foto: Gunnar Fiksdal og Per Åge Hesjedal

Oppmøte for denne kortesjen var ved Bilhuset på Kråkenes. Gunnar Fiksdal var vår mann på stedet sammen med Stabsteinens fotograf Per Åge Hesjedal. Begge disse stilt da selvsagt med sine biler; Ford Thunderbird Convertible og Ford Mustang Hardtop. I tillegg var Martin Aanonsen der med sin VW «Boble» og Kjell Trellevik med Chrysler Windsor DeLuxe Nassau. Av bildene kan vi også se at Statoil veteranene fra bensinstasjonen i Lars Hilles gate var der med sin Rockne og det var også en veteran brannbil med. I tillegg var det en lastebil med en gruppe fra Fyllingsdalen Tea-

ter og de var full i energi og holdt godt liv i hele kortesjen. Når kortesjen stoppet på de fastlagte stedene så var de straks i gang med dansing både oppå lastebilen og utenfor, mens de sang hovedsangen

fra musikalen Annie.

Første stopp var Bønes senter, så fulgte Bønestoppen, og så kjørte man videre mot Fyllingsdalen mot Krohnegården. Neste stopp var da Løvåsen Sykehjem. Der ble det litt ven-

Her har Thunderbirden fått med seg sine prominente passasjerer

ting, da det alt var et musikkorps som underholdt de gamle. Da de var dratt så var det på an' med Annie igjen. Her var det også noen trial motorsykler som kjørte i en løype.

Etter dette kjørte kortesjen inn ved Oasen og så rundt Orrtuvatnet og deretter forbi Spelhaugen og til Varden Skole. Dette var siste stoppet. Etter dette kjørte BVK deltakerne, de som ville, til BTM for den felles samlingen der.

Vi må også nevne at Gunnar Fiksdal fikk et innslag med sin Thunderbird på 17. mai TV i BA. Han skulle hente to representanter for 17. mai komitéen i sentrum før kortesjen tok til, og ble så stoppet av BA TV på Ole Bulls plass. Så det ble et fint lite innslag der han bl.a. kjørte ned caben mens de filmet. God reklame for vår bevegelse.

17. mai kortesje Laksevåg

Tekst: Arve Moen

Foto: Britt Nilssen

Som gammel Laksevågsgutt (men dog innflyttet), var det hyggelig å bli bedt om å være med å kjøre gammelbil i 17.mai – kortesjen på Laksevåg.

Frammøte var på parkeringsplassen på Laksevåg Senter, og vi i BVK stilte med 3 biler. To av bilene hadde tilhørt Arild M. Nilssen, og ble nå tatt med av sønn og svigersønn. Frode Nilssen med Chrysler - 52 og Thor Erik Blytt med Chevrolet 1936. Begge bilene fullastet med festglade familiemedlemmer. Med min

Mercedes var vi 3 av 5 påmeldte biler som møtte fram.

Ca kl. 10:00 startet prosesjonen, ledet an av Laksevåg bueskyttere, gammelbilene, trial-klubben og en flokk med «rævediltere».

Oppe i Kringsjåveien ventet Damsgård skoles musikkorps, og de ledet deretter prosesjonen videre. Vi passerte Holen skole, og gikk ned Oldernesbakken, og ut Johan Berentzensvei til Solsletten alders. Og sykehjem. Her spilte musikkorpsset noen musikkstykker, og avsluttet med «Ja, vi

elsker». Dette til stor glede for beboere og ansatte.

I mellomtiden fikk Frode kjølt ned Chrysleren noe. Det ble litt varmt å kjøre sakte i 17.mai-prosesjon.

Nå fikk vi en transportetappe til Melkeplassen. Vi skulle møte på ekserserplassen der, og gå i prosesjon ned til Laksevåg. Musikkorpsset ble transportert av foreldre, og buekorpsset med «gammelbuss.»

Etter avspilling av noen musikkstykker på ekserserplassen, beveget toget seg videre

nedover Fyllingsveien til Hamrehjørnet, hvor vi sang «Ja, vi elsker» unisont med resten av Norge kl. 1200.

Så gikk toget videre inn på den nye Damsgård skole, og deretter ned til Laksevåg. (Kirkebukten)

Her ble prosesjonen oppløst.

Under hele prosesjonen sto glade mennesker langs veien og viftet med flagg og ropte Hurra.

Vi som var med i toget følte at vi hadde vært med å sette en ekstra spiss på dagen.

«La meg se....hvor er kløtsjen?»

Shell V-Power

Shells etanolfrie drivstoff V-Power Nitro+ med 98 oktan er populært blant mange bilentusiaster. Her er en oversikt over noen av stasjonene på Vestlandet som selger dette drivstoffet i dag:

Shell Lone	Shell Straume	Shell Dale	Shell Nygård	Shell Haukås
Shell Storetveit	Shell Bønes	Shell Lagunen	Shell Blomsterdalen	Shell Varden

Nesten 180 000 biler i Norge kan ikke kjøres med etanol på tanken, ifølge AMCAR, og dette dreier seg om eldre biler som mange er svært glad i. For disse er Shell v-Power Nitro+ et godt alternativ.

Vi har Shell V-Power Nitro+ med 98 Oktan forankret som en av bærebjelkene i vår strategi. Vi ønsker at så mange som mulig skal kunne finne dette produktet langs veien, og så langt det lar seg gjøre å beholde dette som et etanolfritt alternativ fremover, sier Thomas Greet Danielsen, kategorisjef hos St1 Norge AS.

STOPPER RUST

FLUID FILM

Trolig det mest miljøvennlige og ruststoppende produktet på markedet. Salt og vann er ingen hinder for denne oljen.

Få utført behandling - ta kontakt med forhandler. Behandle bilen selv? Vi har pakketilbud!

Skogsvåg Auto
Følg oss også på Facebook

Basert på Ionolin/ulfett

Skogsvåg Auto AS – Midtstegen – 5382 Skogsvåg.
Tlf. 99695978 / 56339200

Hovedpakke fra kr. 2.250,- 10% rabatt til BVK medlemmer
Vestlandspakke fra kr. 3.750,- 15% rabatt til BVK medlemmer
Delbehandling/hulrom etter avtale.

Ditt lokale verksted

Stamneshagen Auto AS

Ytre Arna Tlf. 55247724 sthauto@online.no

For mer informasjon og bilder: Hjemmeside: <http://www.stamneshagenauto.no>
Facebook: [Stamneshagen Auto A/S](#)
Kontaktpersoner eldre biler: Terje Angeltveit eller Gudmund Stamneshagen

BVK klubbefekter

Pique skjorte: kr. 125,-

Effekter som ikke er avbildet:

BVK flagg/vimpel: kr. 150,-

Krus: kr. 100,-

Luftrykkmåler: kr. 30,-

Nøkkelring m/logo: kr. 40,-

Caps m/logo: kr. 100,-

Pique skjorte (m/reklame): kr.50,-

Windbreaker: kr. 275,-

Genser m/gml.logo: Kr. 100,-

T-skjorte: kr. 100,- Sydvest: Utsolgt

Genser med ny logo: kr. 350,-

Fleecejakke: kr. 400,-

Jakkemerke: kr. 75,-

Klistremerke: kr. 10,-

Paraply: kr. 150,-

Vognmerke: kr. 300,-

Pin: kr. 30,-

Dette er nå en oppdatert liste også prismessig. Effekter som ikke står nevnt her er enten utgått eller utsolgt.

Effekter kan kjøpes ved våre medlemsmøter eller bestilles hos

effektansvarlig Gunnar Haukeland. Tlf. 95997242 - E-mail: gu-hauke@online.no

Rolfs rariteter

Rolf Andersen har mange rariteter i samlingen sin, og han presenterer jevnlig saker til meg. Ikke alt er like lett å lage egne artikler om, så jeg tenkte at det kunne være like greit å ha en egen spalte som vi kan bruke når Rolf har kommet med noe.

Red.

Bergens Sporveisfunksjonærers Forening

Vi starter med en bok Rolf kom med som har tittelen «Bergens Sporveisfunksjonærers Forening 1909 – 1984».

Boken inneholder masse historie om Bergens Sporveier og om foreningen. Det ville nok være interessant for mange av våre medlemmer å lese dette, men det blir veldig, og da mener jeg VELDIG vanskelig og en stor oppgave å skulle eventuelt lage et slags referat ut av boken. Den er tross alt på 157 sider. Vi må derfor nøye oss med et bilde av forsiden, en skanning av forordet og et par bilder fra boken. Interesserte kan sikkert snakke med Rolf Andersen om å få titt i den.

Forord

Historien om Bergens Sporveisfunksjonærers forening gjennom 75 år gir ikke bare et bilde av det rent faglige, men også glimt fra Bergen by's historie.

Den første tiden etter stiftelsesåret i 1909 forteller om den kamp sporveisfolkene utkjempet for bedring av sine lønns- og arbeidsvilkår.

Selv om håpløsheten til tider kunne kaste sine skygger inn over foreningsarbeidet – var samholdet ubrytelig.

Det pionerarbeidet som dannet grunnlaget for foreningens virke i de 75 år som er gått, kan ikke vurderes høyt nok – for det som i dag blir å regne som selvfølgeligheter – har man kjempet seg fram til skritt for skritt.

I bilder og tekst har redaksjonen av denne bok forsøkt å gi et virkelighetsbilde av utviklingen i 75 år.

Tilgjengelig stoff har oversteget alle forventninger, og sett ut fra de faktiske forhold – var muligheten tilstede for å utgi også bind II.

Redigeringen av foreliggende materiale har hatt som mål å nå fram til alle våre medlemmer og andre interesserte – ikke bare i historisk perspektiv, men også ut fra den forutsetning at vår forening ikke må hvile på sine laurbær, men stadig arbeide for framgang i egen og samfunnets interesse.

Vi må derfor gå inn i et nytt sekel i optimismens tegn, og for å si det med Johan Nordahl Brun i sin sang til Bergen:

*– Jeg drak den skaal som mig Ulrikken skjenkte,
Driker de samme, I, som have Viin!
Hver, som opriktig mod Fødeby tænkte,
Lod denne Munterheds Skaal være sin.
Held for vort Bergen, vort Fødeland Held!
Gid alting maa blomstre fra Fjere til Fjeld!*

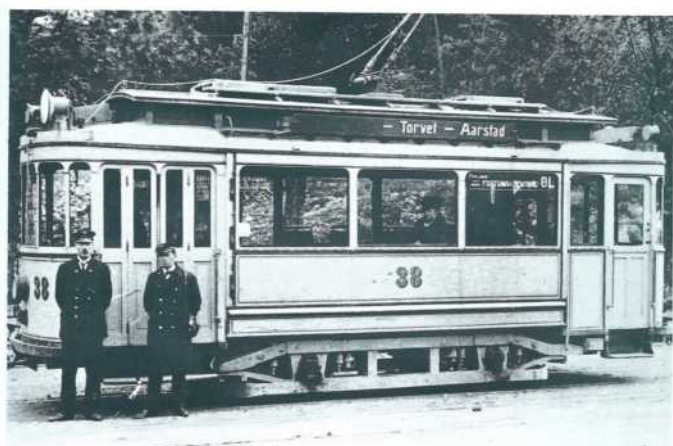
Redaksjonen takker alle våre gratulanter som gjennom sin hilsen TABULA GRATULATORIA har muliggjort utgivelsen og A.s Centraltrykkeriet for all teknisk hjelp og veiledning.

Bergen 30. mai 1984

Gunnar A. Olsen

Redaksjonsansvarlig

7

Vogntype 1915.

Laksevågsbuss i Gravdalsruten fotografert i landlige omgivelser. Sjøfører er Trygve Havre og fotoet er fra 1958/59.

Mer rariteter på neste side. Rolf leverte meg også en original «Allers bilparade 1959». Den skal vi som vi får skannet inn på en skikkelig skanner og gjerne presentere fra med jevne mellomrom. Den er i farger og veldig stilig.

Ny radio eller TV med FM?

Bergen har fått sin egen FM-sender på Ulrikken! — For Dem personlig betyr dette bedre lydgjengivelse — forutsatt at Deres apparat er utstyrt for FM-mottaking. Med Tandberg's eksklusive

Med FM-radio
TANDBERG TV-48

Her får De samtidig ny FM-radio med egen skala og troløye. Stor fronthøytaler. Sjalusider. Enkel betjening. Knivskarpe bilder. Sikker i drift.

Veil. pris kr. 2 613,—

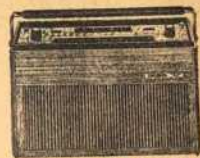
radio- og TV-apparater vil De få det beste utbytte av den nye senderen. Tandberg har i særlig grad viet FM-delen på sine apparater spesiell oppmerksomhet.

HULDRA

Dagens og morgendagens apparat. Suveren som radiomottaker på AM og FM. Mange muligheter for dobbeltprogrammer. «Lytt og Tal» utstyr for «barnevakt» og samtaler med personer i andre rom. Stereo-forsterkere og forberedt for stereo-mottaking.

Veil. pris kr. 1 187,—

TANDBERG TRANSISTOR RADIO AUTO

For bilen, for hjemmet, for reiser på land og sjø. Et apparat som skiller seg ut. Eksklusiv og elegant. Kabinett i gedigent nøttetre. 4 bølgebånd med FM, lang-, mellom- og kortbølge eller fiskeri-bølge.

Veil. pris kr. 655,—

SØLVSUPER 9-50

Sølvsuper 9-50 har ekstra transistor forsterker for FM. Høyttaleren er spesielt konstruert for montering i trykkammer. Det er en opplevelse å høre gjengivelsen fra FM på dette apparatet. Sølvsuper 9-50 leveres i utsett Siamteak.

Veil. pris kr. 750,—

Velg **TANDBERG** kvalitet

10

Bergens Tidende fredag 9. april 1965

Ja, det var tider det: FM sender. Hadde de bare hatt vett til å beholde den.

VODKA (fortsettelse)	1/4 fl.	1/2 fl.
tatt hjem på flaske:		
Stolichnaya Vodka 40%, russisk	L.	38.50
Stolichnaya Vodka 40%, russisk	1/4 ltr.	20.75
Stolovaya Vodka 50%, russisk	L.	45.—
Stolovaya Vodka 50%, russisk	1/4 ltr.	24.—
Krepkaya Vodka 56%, russisk	L.	47.50
Krepkaya Vodka 56%, russisk	1/4 ltr.	25.25
Fleischmann's Vodka 40%, amerikansk		48.50
Cossack Vodka 43%, britisk		49.— 26.—
Zubrówka 40%, polsk		50.— 26.50
Wyborowa 45%, polsk		53.— 28.—
Smirnoff Vodka 40%, amerikansk		55.— 36.—*
* fl. à 0,47 ltr.		

COGNAC

hjemmetappet:	1/4 fl.	1/2 fl.
Cognac Tre Stjerner	1/4 fl. 13.50	51.— 26.25
Cognac V. S. O. P.	1/4 fl. 15.—	57.— 29.25
tatt hjem på flaske:		
Ths. Bache Gabrielsen	3 kors	65.— 34.—
A. Hardy & Co.	***	66.— 34.50
J. G. Monnet & Co.	Monnet Spécial	66.— 34.50
Denis, Mounié & Co.	King Edward ***	67.— 35.—
De Laroche & Co.	***	68.— 35.50
Augier Frères & Co.	Soleil	70.— 36.50
Augier Frères & Co.	1/4 fl. Soleil	19.—
Delamain & Co.	Fine Spécial	70.— 36.50
Jas. Prunier & Co.	Golden House	70.— 36.50
Gautier Frères	Madame Récamier***	71.— 37.—
Jules Robin & Co.	***	72.— 37.50
Camus (La Grande Marque)	***	73.— 38.—
Camus (La Grande Marque)	1/4 fl. ***	19.75
Briand	V. S. O. P.	75.— 39.—
Castillon & Co. S.A.	Fine Champagne	75.— 39.—
P. Frapin & Cie.	Fine Champagne	75.— 39.—

Siden redaktøren kjørte denne strekningen i sommer så var det klart at dette postkortet måtte med. Ned- eller oppstigningen Herdalen—Geiranger.

Litt gøy å se polpriser fra 1966. Det var sikkert dyrt nok for folk den gangen, selv om vi nå flirer....

Lygartur til Garnes 8. juni

Tekst: Lars Olav Lofthus

Foto: Per Åge Hesjedal

Besøk hos Alfred Haaland på Garnes.

Lygarmøter har liksom ikke vært slik de pleier det siste året. Vi var akkurat tenkt å kjøre et møte uten-dørs på BTM da styremedlem Alfred Haaland annonserte at han ville ønske oss velkommen hjemme på gården sin på Garnes. Alfred og konen har en gård der de driver med hester blant annet. BVK har vært der en gang før, da i 2017. Været ble bra kunne vi se så det ble et bra oppmøte på Øyrane Torg der vi møttes kl 18:30. Redaktøren tok denne dagen passasjerrollen hos fotograf Per Åge Hesjedal i hans Ford Mustang 1965.

Vi avtalte at vi skulle ringe like før avkjøring fra Øyrane Torg, så jeg slo på tråden til Alfred og spurte

om han var klar for en liten invasjon? 21 biler talte jeg, men jeg tror jammen det var et par til.

Vi kjørte utover gamleveien rundt Garnes og kom til nedkjørselen til gården. Jeg visste fra før av at det var både litt bratt og smalt, men Alfred hadde ryddet noen områder

på markene der vi kunne parkere. Det hadde vært tørt vær så lenge at det innebar ikke noe problem.

Gunnar Fiksdal fikk kjøre sin lave og 2,2 tonn tunge Thunderbird helt ned. Det var sikkert lurt.

Oppmøte på Øyrane Torg i Arna

Det ble biler på alle ledige marker

Vel på plass slo vi opp stoler og bord og fikk frem kaffe og noe å bite i. Praten gikk høyt som vanlig og plutselig ble det noe mer roping merket vi. En gjeng hadde laget en liten golf putting konkurranse. Jeg fikk ikke helt med meg hvem som vant, men det så jeg ut av bildene; Anita Bakkehaug, Thorstein Hauke-

lands samboer.

Andre igjen gikk og gav godsaker til de fine hestene som stod nede på marken.

Det ble nok en fin utflukt med BVK og vi takker Alfred og konen for at vi fikk komme.

Litt etter litt la folk i vei hjemover, og jeg tror at Per og jeg var blant de første med Mustangen. Og jammen var vi nær ved å sette oss fast i det vi skulle snu. Det ene hjulet kom på gresset og med en litt potent V8'er så ble det litt spent der en stund. Men det gikk bra.

Formannen konsentrerer seg men det holdt ikke mot kvinnelig presisjon.....

Anita Bakkehaug holder opp premien for golf-puttingen

Kjøre- lygartur til Os 1. juni

KJØRE- LYGARTUR TIL OS 1. JUNI

Tekst: Lars Olav Lofthus

Foto: Per Åge Hesjedal

I slutten av mai ble det et nydelig fint vær, og styret i BVK begynte å planlegge et utendørs lygarmøte ved BTM. Men, før vi fikk tenkt oss om så ringte BVK medlem og tidligere formann samt kasserer, Kjell Røen og tipset om at det var en fin samlingsplass nedenfor hans og konen Tines nye hus i Tellevika rett sør for Os.

Valget ble da lett: Vi tar en

kjøretur med picnic igjen. Det er nå liksom det formatet man kan gjøre ting på nå for å

Samling i Skjoldskiftet

holde seg innom gjeldende smittevernregler.

Oppmøte ble som vanlig på

parkeringsplassen ved Essostasjonen i Skjoldskiftet. Jeg mener vi var 22 biler da vi startet turen sørover rett etter kl 18:30. Vi hadde fått instruksjoner om å ta av rett etter tunnelen på Halhjemsveien. Da vi hadde tatt av i rundkjø-

ringen etterpå så kunne vi se at Kjell hadde vært flittig og satt opp skilter med BVK-→ i

hvert kryss vi kom til. Ikke vanskelig å finne frem da.

Etter litt koselige smale veier kom vi til enden på Kuhnleveggen og en fin parkeringsplass helt nede ved et friluftsområde der. Folk var kjapp å slenge opp stoler og bord og det man hadde bragt med seg. Og

praten gikk selvsagt på høygir. Det var mange å snakke med og mange biler å se på. Artig å se en Toyota Celica fastback. Sjelden samlerbil i dag.

Vi fikk også se Fred Atle Johannessen sin nyervervede Mercedes E klasse coupe. Et smykke av en bil. Kjell og Tine

tok godt i mot oss og de tok også farvel da vi kjørte igjen i 20:30 tiden, da solen var forsvunnet bak åsen. Vi takket for en hyggelig kveld og så fikk vi oss også en fin og hyggelig tur hjem igjen.

Vestlandstreffet 2021

Tekst og foto: Lars Olav Lofthus

Jeg må aller først få be om unnskyldning for at jeg ikke har bedre bilder fra treffet. Jeg er nok blitt så bortskjemt med å ha fotograf Per Åge Hesjedal som tar seg av det, at jeg rett og slett glemmer å ta nok bilder. Men forhåpentligvis får du nå litt av stemningen.

Vestlandstreffet 2020 ble aldri noe av. Det er vel antakeligvis det eneste Vestlandstreffet i klubbens 40 årige historie som er blitt avlyst. Og det skulle være Bergen Veteranvogn Klubb sitt jubileumstreff der vi virkelig skulle slå på stortromma..... det ble ikke engang en intim pianokonsert, takket være noen altetende kinesere... Høsten 2020 fikk vi spørsmål fra Gammelbilens Venner om vi ville sette opp arrangementet i 2021. Vi kunne få lov til det. Men vi takket høflig nei. Vi kunne rett og slett ikke se for oss å skulle dra i gang igjen alle «trådene» for kanskje igjen å måtte avlyse. Vi må huske på at det var først i juni måned smitten virkelig slapp

taket i Bergen. Uansett, GBV satte da i gang med å planlegge sitt Vestlandstreff, og da invitasjonen kom så vi at de hadde gjort dette helt riktig. De holdt det hele på et fint og rolig aktivitetsnivå, slik at det skulle virkelig være galt med smitte hvis dette måtte avlyses. Så, undertegnede med frue, og 8 andre BVK'ere meldte oss på årets Vestlandstreff som skulle avholdes med base på Utstein Kloster Hotell på Mosterøy, rett nord for Stavanger.

Fredag 11. juni møttes da en gjeng treff- og turhungrige BVK'ere på Esso stasjonen i Skjoldskiftet. Vi var, tror nesten som vanlig, de siste å møte opp, og da var vi der 10 minutter før tiden..... har det noe med alderen i klubben å gjøre? En ivrig formann mente at vi måtte bare kjøre med en gang, så det gjorde vi. 8 kjøretøy la i vei mot Os. Planen var jo å ta 11:40 ferjen fra Halhjem..... da vi nærmet oss Ulven måtte jeg ringe bil nr 9, Kjell Røen og Tine, for jeg så at vi kom sikkert til å nå 11:20

ferjen. De skulle nemlig møte oss på ferjekaien. Heldigvis var de også tidlig ute, så da vi rullet ned på kaien, og rett om bord i ferjen, så var de med. Dermed var vi samlet om bord og klar for videre tur nedover.

Etter den sedvanlige kaffen og svelen, for noen da, så var det å kjøre i land i Sandvikvåg. Som vanlig så kjørte vi ut til siden og slapp ulveflokkene forbi, slik at vi kunne kjøre i vårt eget tempo nedover Stord. Været var ikke av det beste, og det var meldt ganske så dårlig i Bergensområdet denne helgen, mens det var bedre utsikter i Stavangerområdet. Vi fikk bare håpe. Nedover mot Akسدal, som var satt som stopp for blant annet tanking av de som ville ha 98 oktan uten alkoholtilsetning, gikk turen greit. Men da vi nærmet oss Akسدal så åpnet skyene seg virkelig. Det bøttet ned i det vi kjørte inn på bensinstasjonen. For min egen del så ble det ingen tanking, da jeg kjørte min 1986 Thunderbird pga. ødelagt varmeapparatradiator

på 1966 modellen, som var den jeg først hadde meldt på. Så da vi ankom Aksdal så kunne jeg knapt se på tankmåleren at vi hadde kjørt..... én fordel med V6 og injection. Her hadde vi da turens første små tekniske problemer. Kjell Røens Mercedes SL Pagode var ikke startvillig. Litt ekstra strøm fikk den på bedre tanker. Det andre var formann Rune Prestegard sin Ford 1954 pickup. Den har vacuum viskere og de orket liksom et sveip og ikke mer...og i det regnværet. Ikke gøy. Jeg husker ikke om det var her Gunnar Fiksdal hjalp ham med det, men løsningen ble i alle fall å kople ut den ene viskeren....da klarte den å viske.

Vi la i vei igjen og da vi nærmet oss ferjeleiet Arsvågen så måtte jammen meg solbrillene frem litt! Dette lovet jo bra. Kjell Røen stoppet naturligvis ikke bilen på kaien, men måtte stoppe om bord på ferjen. Vi var alle spente da vi skulle av igjen, men SL'en hadde da bestemt seg for å være med på treff.

På land i Mortavika så var vi kommet til Rennesøy, og da var det bare å krysse den, kjøre gjennom Mastrafjordtunnelen (under fjorden) og dermed var vi på Mosterøy. Da var det kort vei ut til Utstein Kloster Hotel der vi skulle bo og der Vestlandstreffet hadde base. Ved ankomst kunne vi se at det ikke var så mange gammelbiler ankommet, men det var nå tidlig fredag enda. Vi kunne se en Volkswagen og Leif M. Skare (Gammelbilens Venner) sin nydelige Mercedes.

Vel på plass på hotellet startet det som Kjell Røen beskriver som «de beste timene». Da vi samles etter kjøreturen og nyter en kald brus..... eller noe slikt. Praten gikk som vanlig høyt og stemningen god. Vi fikk også sjekket inn på treffet etter litt, da Gammelbilens Venner åpnet sin innsjekking i resepsjonen der. «Gillt å sjå deg» stod det på bagen vi fikk. Ja det var «gillt» å endelig være på et treff igjen.

På kvelden var det felles middag i en egen sal for treffdeltakerne, som da var blitt langt flere. Nydelig mat og dessert. Litt plagsom akustikk i salen, men det gikk nå på et vis det også. Ved 23 tiden fant de fleste ut at det skulle kjøres et løp neste dag, så dermed var det bare å legge seg for å være klar til løpet.

Neste morgen var det ut og finne sin oppstillingsplass. Siden vi var påmeldt med en 60 taller først, så hadde jeg fått beholde startnummeret mitt. Så midt inni 60 tallerne kom det en 1986 modell. Pytt, pytt. Den offisielle starten gikk kl 11, men litt før det

Vi fikk parkering utenfor hotellet. Litt «vanlige» bilder der også. Mercedesen er Leif M. Skare fra GBV sin. Gunnar Fiksdals T-Bird.

Rolf Harald Helgesen sin Jaguar og Kjell Røens MB SL

Kjartan Meyers Ford 26M, Rune Prestegards Ford pickup og Thor Stigens Lincoln Continental

Bård Sørheims Buick og Gunnar Bjelkes MB SL

Jeg fant meg et hjørne for min T-Bird sammen med en VW

Sosial samling etter innsjekking på hotellet

holdt styreleder i GBV, Leif M. Skare en liten velkomsttale og informerte litt rundt løpet. Løpsleder var Einar Helland.

Litt over 11:30 ble det vår tur til å legge ut på den fine løypen, og vi må legge til at nå var været virkelig på tilbudssiden. Solskinn og greier. Vi cruiset i fint tempo innover øyen, og klarte å bomme totalt på andre veivalg....jeg var helt overbevist om at vi skulle helt bort til E39 før vi kjørte mot post 1. Det endte med at vi omtrent var helt fremme med post 2 før vi skjønnte at her hadde vi bommet. Det ble å snu og kjøre laaaangt tilbake til en rundkjøring der vi skulle tatt til venstre. Kom oss inn der og da var vi på ruten...selvsagt langt bak i lekse da. Men vi kom oss nå deretter gjennom både post 1 og 2, med heller dårlige resultat (som vanlig) og kjørte så mot post 3. Her lå vi bak en mer lokalkjent, så jeg ble nok litt sløv, for da vi kom ut av Mastrafjordtunnelen på Rennesøy, så føk vi begge forbi avkjøringen til høyre rett etter tunnelen. Jeg snudde og kjørte tilbake for å oppdage at der var det dobbel gul linje..... omforlatels onkel polti, men jeg smelte over..... og igjen var vi på sporet. Etter EN-DA en liten miss oppi fjellet kom vi da omsider til post 3 og lunsj, som var i Østhusvik, helt på østsiden av Rennesøy. God baguett, is og kaffe.

Turen gikk så nordover øyen på østsiden og etter hvert mot vest og inn på E39 et stykke frem til Sør-bø der vi snudde og kjørte inn på en smalere vei tilbake og like ved E39. Må nesten nevne post 4 her. Jeg hadde Thor Stigen med sin «lille» Lincoln Continental Mark V bak meg, og begge våre biler var like håpløse på den testen som kom her. De festet en magnet med et lodd fremst på bilen og skulle vi kjøre frem til vi mente at loddet hang midt over et rundt merke. Men du vet....lange panser og på min, skrånende front. Og ikke fikk han festet magneten heller på min bil.....bare plast. Så jeg fikk kjøre frem og si når jeg var klar så skulle han holde den der....for å si det slik....han trengte ikke holde i hele tatt..... og Thor? For å sitere ham selv: «Du vet det merket forsvant jo i det jeg svingte inn på plassen. Ser jo ingenting på metervis». Ja, ja, moro var det nå.

Etter denne «suksessen» gikk turen sørover igjen og ned til Vikevåg og post 5. Tippe hvor langt et tau som var lagt i litt forskjellige mønster. Det ble jo selvsagt nok en bom! Jeg tenkte at jeg ville ikke trenge å løfte hodet så høyt for å se plasseringen på resultatlisten.....

Her på Vikebø kunne man velge om man ville ven-

Fra startområdet.

Lunsj

...noen prøvde å kjøre helt inn..... :-)

Stemningsbilde i bilen: VW foran, Stigen bak.

Fra løpsmiddagen

Formann Rune promoterte Stabbesteinen. Var populært.

Gjengen koser seg.

te på en guidet tur opp til høyeste punktet på fjellet. Mange gjorde det, men det inkluderte ikke Thor Stigen og meg. Vi kjørte strake vegen til mål, fikk parkert bilene og møttes etter kort tid ute i hotellhagen der solen skinte og «brusen» var kald.

Vi var i alle fall enige om at det var et veldig gøy løp. Litt vanskelig å se løypemerkningen av og til, men det gikk nå stort sett bra. Men all ære til løpsarrangør Gammelbilens Venner. Kanskje ikke minst for at det i det hele tatt ble noe løp! Vi trengte dette nå.

Litt utpå kvelden var det så løpsmiddag med premieutdeling, og jeg må med skam melde at siden Gunnar Haukeland ikke var

med i år..... så ble det ikke noe premie på noen fra BVK. Men noen av oss gjorde det mer respektabelt enn artikkelforfatteren.

Uansett så ble det en fin middag og kveld. Jeg må også berømme formann Rune Prestegard med en veldig fin og konsis tale der han takket for et flott arrangement. Rune gjorde også et PR-stunt senere på kvelden, da han la frem et utvalg av bladet vårt, Stabbesteinen, så de som ville kunne plukke seg ett eller flere eksemplarer. Så ut til å være populært.

Neste morgen var det å spise frokost, pakke og sjekke ut og lukke øynene når man trakk kortet..... Så var det å pakke i bilen og for min del, ble det å vaske vekk verdens største måseskit som var kommet

på forskjermen. Da var jeg glad at jeg hadde med meg min sammenleggbare bøtte og en såpesvamp. Steike, det satt godt.

Da vaskebjørnen var ferdig la vi i vei samme vei hjemover, med samme stopp på Aksdal, hvor jeg fortsatt bare så på de som fylte..... I det vi nærmet oss Stord så kom «godværet» så siste del av turen ble av det våte slaget. Derfor sa vi takk for denne gangen og vel hjem på ferjen Sandvikvåg – Halhjem og kjørte hver til vårt. Dvs. Bård og Bente Sørheim kjørte samme rute som oss og vi er jo naboer, så vi holdt følge helt hjem.

Så var Vestlandstreffet 2021 over og vi gleder oss til nytt i 2022, forhåpentligvis. Man tør jo ikke å anta noe som helst i denne verden lenger.

Foto: Per Åge Hesjedal

Tekst: Lars Olav Lofthus

Lygarmøter sommer 2021

Så ble det da endelig Lygarmøter igjen. 1. og 8. juni var vel den egentlige starten, men det ble kjøreturer, som selvsagt er dobbelt så gøy. 15. juni dro vi så i gang første nesten ordinære møte. Det ble da utendørs og med koronasystemet, der man hadde med kaffe og snacks selv. Men allerede to uker senere så gikk vi over til ordinære møter der vi da også samles inne hvis det ikke er mulig ute. Fra nå av serverer vi kaffe og litt snacks. Vi prøver fortsatt å holde litt avstand mellom setene når vi sitter inne, selv om nok de aller fleste

har dobbel vaksinedose.

Her er litt bilder fra et par av samlingene i sommer.

Kjekt å se denne; Richard A. Riim sin Buick Convertible 1937.

En meget fornøyd Mads Erbe Thomassen med nyrestaurert Fiat 500

Kjøring for BI

Tekst og foto: Rolf Andersen

Vi samlet oss på BTM kl. 13.45. Kjørte til BI og lastet opp bilene med ca. 30 ansatte og kjørte mot Isdalstø. Alle bilene kjørte via Åsane Senter for å plukke opp en ansatt som hadde vaksinert seg i Åsanehallen. Kjørte videre til bensinstasjonen på Isdalstø hvor

gjestene gikk av.

Etter at gjesten var satt av på så ble det sosial samling hos BVK medlem Geir Mehl som bor i Knarvik. Det ble en veldig hyggelig sosial stund.

Begge bildene er fra bensinstasjonen hvor vi satte av våre gjester

Carl Henrik ville ikke holde faren i hånden, men bildet ble bra allikevel.

Når formannen har det bra så er alle fornøyd!!

Verten ser ut til å være fornøyd med de besøkende. Formannen også.... eller....?

En fornøyd gjeng etter inntakelsen av vafler, sjokoladekake, kaffe og saft.

Et knippe BVK veteraner

Nasjonalt Motordag

Tekst og foto: Per Åge Hesjedal

Nasjonalt Motordag søndag 13. juni

Årets nasjonale motordag kolliderte i år med Vestlandstreffet som ble arrangert av Gammelbilens Venner i Stavanger (se reportasje annet sted i bladet). Redaktøren var en av de som dro til Vestlandstreffet, så da ble det opp til meg, fotografen å både skrive

og ta bilder av motordagen. Det var også meg samt styremedlem Alfred Haaland som hadde ansvaret for arrangementet.

Vi hadde på forhånd fått forespørsel fra VW Auto Club Bergen om de kunne få delta sammen med oss, noe vi selvsagt svarte ja til.

Da det nærmet seg arrangementet så vi at været tydeligvis ikke ville være på vår side.

Da datoen var der stilte vi på Bontelabo kl. 11:30. Alfred og undertegnede. Da var regnet så vidt begynt. Vi begynte å lure på om noen ville komme i det hele tatt, med tanke på den store kontingenten som var bortreist og med været som bare tyknet mer og mer.

Men, ca. kl. 11:50 kom første bil; Frode Nilssen med Chyleren som han har overtatt etter at Arild gikk bort i vinter. Deretter kom det noen biler fra VW klubben. Vi endte på 11 biler totalt, der fire var fra VW Cluben, og det må jeg si var bra, været tatt i betraktning. Til og med kongebilen, Lincoln O-11, dukket opp i regnet.

Det var lagt opp til å kjøre 2 runder i byen, der runde nummer to skulle ende på BTM der vi skulle ha en liten picnic etterpå..... Kortesen la i vei på runde 1 ca kl. 12:15. Siden vi ikke var flere biler, så kjørte vi samlet (det var egentlig planlagt å dele opp i grupper). Etter første runde begynte det å bli vel mye regn, så vi ble enige om at vi droppet runde 2.

To fine representanter for VW fra VW Auto Club Bergen

Ole Jacob Nilsen sin sjeldne Tatra

Vidar Moen og Rolf Andersen stilte med MB'er

Kjekt å se at Frode Nilssen stiller opp med Chrysleren

Kongebilen har vel måtte kjøre i regnvær tidligere også

Vi fikk Kalle (som ikke trenger ropert) til å opplyse om at vi avsluttet der (på Bontelabo), da det ikke ville være mulig å være ute på grunn av været, og ikke kunne vi være inne på BTM i henhold til Corona regler. Tror alle egentlig var godt fornøyd, og vi er i alle fall evig takknemlige for at noen i det hele tatt stilte opp på en slik våt dag.

Fred Atle Johannessen med sin nye MB CE

Begge bilder: Enten var det paraply, eller tak over hodet som gjaldt

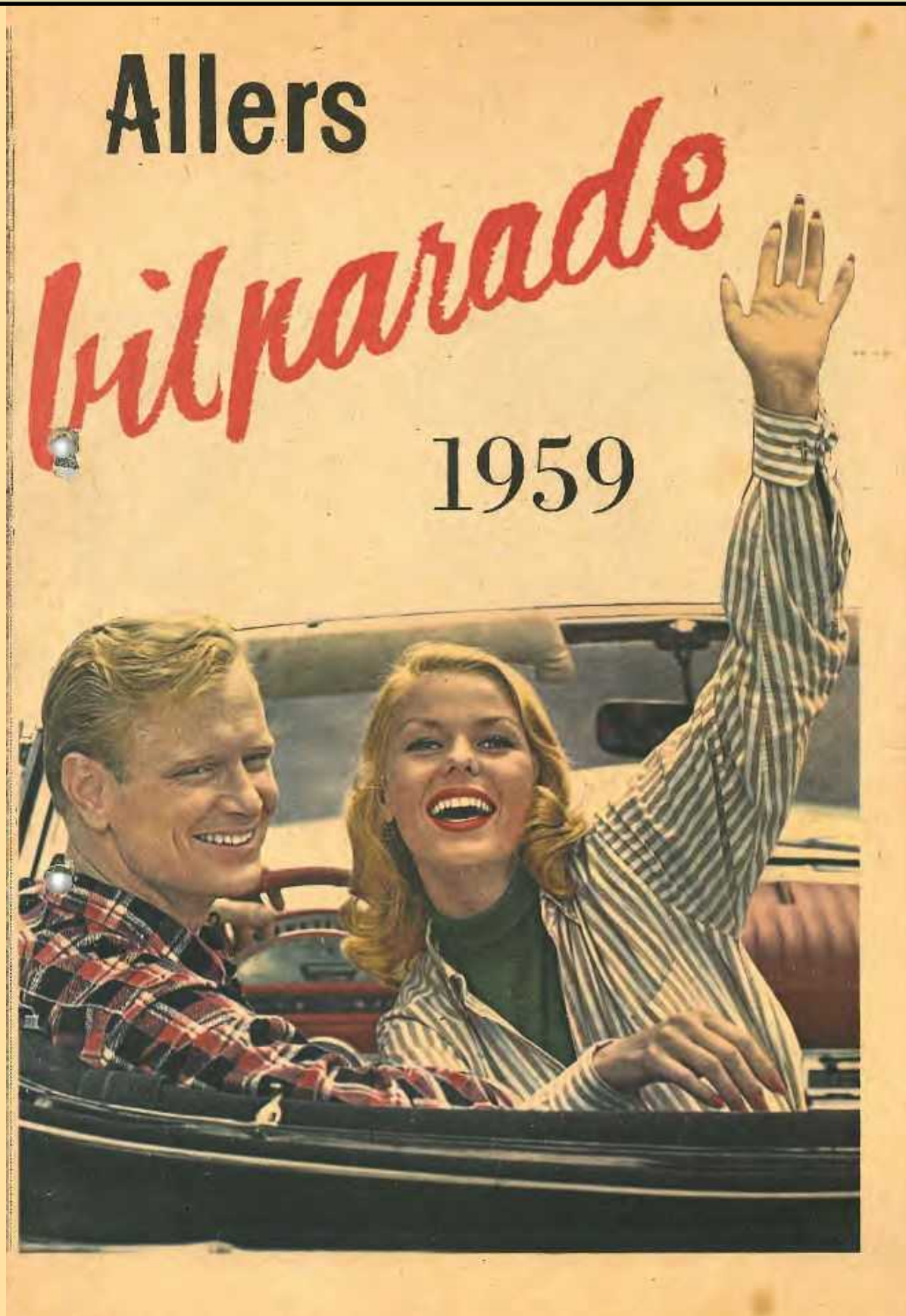
Fotografens kone ser ikke ut til å la været legge noen demper på stemningen

BILPARADE

Rolf Andersen har, som nevnt i tidligere blad og også i dette bladet, mye gamle rariteter liggende og han deler de gjerne med oss andre medlemmer. På ett av lygarmøtene i sommer kom han med bl.a. denne saken her; Allers Bilparade 1959. Redaktøren tente umiddelbart på den, og fikk låne den for å skanne inn sidene. Den jobben er nå gjort og i dette bladet samt bladene fremover vil vi presentere fra sidene i dette historiske skrevet. Om alt som står der er riktig sett med våre etterpåkloke briller på, kan ikke vi garantere, men artig er det nå uansett.

USA

1959 skulle egentlig introdusere de første amerikanske småbilene. Fabrikkene valgte å vente, og europeiske merker blir stadig mer populære der borte. American Motors og Ford er de eneste som ikke har økt antall hestekrefter og laget større og dyrere biler i år. Og studebaker Lark har slått godt an og viser at også amerikanerne nå ønsker økonomiske og fornuftige vogner. Neste år ventes småbiler fra de «tre store» — Chrysler, General Motors og Ford.

Årets modeller får tale for seg. Bildene viser iallfall hvor gode reklamefolk amerikanerne har knyttet til bilbransjen!

FORD har hele 17 modeller på markedet i år, seks Fairlane 500, to Fairlane, tre Custom 300 og seks stasjonsvogner. De er alle litt lengre, lavere og bredere enn forgjengerne. Kjøperne kan velge mellom fire motortyper, fra de «svake» 6-sylindrede motorene på 145 HK til Thunderbird V-8'eren på 300 HK. Den avbildete Fairlanemodellen vant gullmedalje i Bryssel for sin vakre form.

EDSEL ble lansert som et eget merke av Ford-konsernet i fjor og ble mottatt som en virkelig sensasjon. Typen har nemlig kostet Ford millionbeløp før den kom på markedet. Allikevel ble den ingen stor salgssuksess og Edsel er derfor i år noe billigere og motorkraften er ikke økt. Fire motortyper fra en økonomisk seks-sylindret 145 HK motor til den sterkeste på 303 HK etter valg.

LINCOLN har bestandig vært Fords representasjonsvogn. Men så er den da også en av USAs dyreste og fineste biler. 1959-modellen skiller seg ikke nevneverdig ut fra fjorårets modell. V-8 motoren under panseret yder 350 HK i begge modellene av Lincoln. Bilen er 5,67 meter lang, 2,03 bred og 1,44 meter høy.

MERCURY er den Ford-bil som er mest forandret i år, iallfall av utseende. Fronten er helt ny, og front-ruten går helt opp i taket. Mercury har nå følgende mål: lengde 553-564, bredde 205 og høyde 142 cm. Den leveres i tre serier med V-8 motorer i henholdsvis 235-280 HK, 322 HK og 345 HK.

USA

CHEVROLET er den billigste og mest solgte av General Motors modeller. I år leveres den i 4 utgaver — en av dem er «Corvette» som i USA selges som sportsvogn og igjen kan fås i 17 forskjellige utgaver. Ingen ting tyder på at Chevrolet er redd for konkurransen fra Europa. For modellene er gjort lengre og større enn før, og i år er de for første gang utstyrt med halefinner. Både 6- og 8-sylindrete motorer fra 185 til 316 HK selges.

Årets største nyhet er den nye «lille» **LARK**-modellen fra Studebaker. I virkeligheten er bilen den samme som de andre amerikanerne, bare overbygget foran og bak og rørene er fjernet. Det er god plass til seks personer, og man kan velge mellom en 6- eller 8-sylindret motor. Lengden er 4,40 meter, høyden 1,46 og bredden 1,8 meter.

PONTIAC er stort sett en finere utgave av Chevrolet. Og så koster den selvsagt litt mer. Også Pontiac fås med 6- eller 8-sylindret motor etter ønske. Den kraftigste V-8 motoren yder hele 348 hester. Vognens lengde er 5,6 meter, bredden 2,05 og høyden 1,49 meter. Vekt: litt under to tonn.

USA

CADILLAC kalles gjerne General Motors flaggskip. Og med sine 572 cm er det da også litt av en flåte, en dyr og kraftig sådan. I år fås Cadillac i fire serier med i alt 12 utgaver. Alle har rakettformede haler og store mengder krom og luksuspynnt. Bildet viser en todørs coupe med hardtop. Den har 325 HK under panseret.

CHRYSLER er også av de virkelig fine bilene i USA. Denne Windsor-modellen har en 380-hesters motor og er god for hastigheter opp i mot 200 km/t. Den er 5,61 meter lang, 2,02 bred og 1,39 meter høy. Foruten Windsor lages det tre andre modeller; New Yorker, Saratoga og den største: Imperial.

RAMBLER AMERICAN bygges av American Motors som er en sammenslutning av Nash og Hudson. Bilen som nå har vært på markedet et par år, er en liten og økonomisk personvogn med plass til seks. Den har en seks-sylindret motor på bare 90 hester og er 4,53 meter lang og 1,85 bred. Den stigende interessen for denne bilen ser ut til å kunne redde American Motors som har arbeidet under store økonomiske vansker de siste årene.

5

Mer i neste blad

Foto: Gunnar Fiksdal

Arild Nilssens biler

Vi vet at noen av våre medlemmer har lurt på hvor bilene til avdøde Arild M. Nilssen har blitt av. Her kan vi med tillatelse fra familien vise og fortelle i alle fall noe.

Som man ser på bildet over så er det lastning av biler på biltransporter. Vi ser der Datsunen til sønnen Frode, samt Arilds Opel Olympia.

Her ser vi også at både Citroen og konen Britt sin Opel Rekord blir lastet på biltransporteren. Hvor skulle de så? Jo, de er alle blitt oppkjøpt av et nystartet museum i Bodø. Litt trist at de da ikke blir kjørt, men de blir tatt vare på.

Opel Blitz blir her hentet. Den gikk til privat eier i Telemark.

Fra bisettelsen til Arild. Opel Kapitänen på bildet er i BVK miljøet og havnet hos Bente Sørheim.

Arilds velkjente Chrysler eies nå av sønnen Frode. Chevroleten, den grå, eies av svigersønnen Thor Erik Blytt.

En av de siste bilene Arild kjøpte: Opel Rekord. Den er solgt til en kar her i vårt distrikt.

Alle mopedene Arild hadde gikk fort unna. Samme med scootere.

Kvinner i BVK

Monica Ohr

Tekst: Lars Olav Lofthus, foto: Per Åge Hesjedal

Her kommer den foreløpig siste av artiklene om kvinner i BVK. Grunnlaget for disse artiklene var at vi skulle skrive om kvinner i klubben som har eget/egne veterankjøretøy og som deltar på klubbens arrangementer. Om noen nå føler seg forbigått så må dere svært gjerne ta kontakt med redaktøren, så skal vi mer enn gjerne lage reportasje. De vi nå har presentert er de jeg kjenner til som er aktive, men det kan selvsagt finnes flere i medlemsmassen vår.

En av årets mange fine kvelder kjørte fotograf Per og jeg i min Thunderbird 1986 en tur til Espeland for å besøke Monica hjemme og ikke minst se i garasjen og viktigst, høre hennes historie.

Monica tok imot oss utenfor sitt velstelte funkis hus med en like velstelt hage. Fine plener og trær og busker med blant annet en busk med amerikanske blåbær. Det er de store som man kan kjøpe året rundt i butikkene, som er lyse inni og smaker søtere enn våre norske blåbær. De var akkurat moden så vi fikk testspise litt rett fra busken. Kjempegodt. Et par dager se-

nere sendte hun meg bilde av to fulle skåler med blåbærene. Innhøstingen var begynt!

Inne i huset har hun stort sett kjørt på med møbler i art deco og funkis stil med unntak av TV, PC og den slags moderne ting vi gjerne har i dag. Her er det virkelig veldig gjennomført.

Vi legger plutselig merke til et lite fotografi i en ramme med flere bilder; En rød MG! Men, det er da ikke hennes for fototet er gammelt. «Joda», sier Monica, «dette er MG'en min stefar hadde». Ah, så der er en klar påvirkning til bil altså. Det viser seg at dette var bruksbilen hans, som han kjørte året rundt. Svart kalesje om sommeren og faktisk en hvit hardtop

Bilen som startet det hele, kanskje. MG'en til stefar Svein. Monica foran bilen.

Monica viser stolt, og det med rette, frem sin sitt velstelte uteområde og vi får se hennes art deco inspirerte interiør.

Gutter: Her har vi noe å lære: Koselige lys og et fint gammeldags kjøkkenbord. Slik blir det fort et koselig sted. Legg også merke til nostalgiske gjenstander på bakveggen.

om vinteren. Det er nok ganske sjelden. Etter hvert så beveger vi oss inn i garasjen hennes. Den er faktisk overraskende stor innvendig. Utenfra så det nesten slik ut at jeg lurte på om hun hadde begge veteranbilene sin her (Volvoen, den nye bilen, som er en spesialmodell med over 200 HK, må fint stå ute). Men vel inne så er det faktisk bra plass. Nå stod MG'en veeldig nært veggen da, litt nærmere enn vanlig fikk vi vite. Pga. feil på bensinpumpen så var det ikke så aktuelt å flytte den heller nå.

Monica har satt frem et klassisk gammelt respatex kjøkkenbord og dekket med lefser og fyrstekake samt kaffe. Og fotografen fikk Cola.....

Men jeg må da først spørre: Hvordan og når ble du med i BVK? «Jo», sier Monica, «jeg var leder av Bergen Omland Handel og Kontor fagforening. Og der var Sissel

Romslo sekretær i mange år. Det var hun som lokket meg med på tur med veteranbil. Vi var venner og omgikk hverandre mye privat. Men jeg må legge til at jeg har alltid hatt interesse for biler. Det morsomme er at Sissel ville ikke ha meg med på slep, så hun pushet meg til at jeg måtte skaffe meg en egen veteranbil».

Monica ble medlem i BVK rundt år 2000. Hun husker ikke helt selv akkurat når, og dessverre så noterte ikke klubben seg innmeldingsdatoen på sine medlemmer den gangen. (Det var det faktisk redaktøren som innførte, eller gjeninnførte, som nestformann i 2004).

«Men du kjøpte ikke bil da, med engang? Mener å huske at du ikke hadde egen bil en stund?»

«Ja, det stemmer. Fiaten ble kjøpt i 2010. Jeg snakket med Kjartan Meyer om at nå måtte jeg kjøpe meg bil, for nå var det

mange som «tøt» om det; «Når skal du kjøpe deg bil da»? Jeg hadde i utgangspunktet lyst på en engelsk bil, så da var det jo gjerne rett person. Så han leitet etter biler bl.a. på Finn, og så tipset han meg. Problemet var at veldig mange av bilene hadde rattet på høyre side, og det ville jeg egentlig ikke ha. Men Kjartan sa da at han hadde funnet noe annet, og det var da Fiaten. Den stod i Trøndelag. Etter litt frem og tilbake, så sendte jeg penger til selgeren, og han var en ærlig sjel og sendte bilen på Hurtigruten til Bergen». Fiaten er en 1958 modell, solgt sent i 1957, så det står 1957 i vognkortet, men et lite kort fra avdøde Johnny Sætre viser med all tydelighet at dette er en 1958 modell. 1957 har andre profiler på sidene.

Fiaten hadde Monica først i garasjen til også avdøde Arild Nilssen i Loddefjord. Den var der til 2013 da hun hentet den hjem i sin egen garasje. Her er det gjerne

Fint skap med diverse nostalgia inni. Monica kopierte kortet hun fikk av Johnny Sætre og laget en liten plakett av det. 1958 modell.

MG'en står fint og venter på sin nye bensinpumpe.

Monica tar farvel ved siden av sin ganske så røde Volvo.

også å komme med en forklaring på det bekjentskapet. Det viser seg da at Britt Nilssen var leder for handelsseksjonen under Monica som var formann. Så der var nok en link til BVK. Monica, Sissel og Britt reiste en del rundt i Norge og bodde på hoteller i forbindelse med fagforening, så de ble jo godt kjent med hverandre.

Vi lurte på om Monica kjenner til historikken til bilen før hun fikk den? «To gamle damer, to søstre som bodde sammen, kjøpte bilen også sammen da den var ny. Dette var på Østlandet. Da hadde den allerede nummeret 356 men med en annen bokstav foran, men da den omsider kom til Trøndelag så ville trønderen ha V på den, slik at det ble V-356». Vi kan vel da gå utifra at bilen hadde hatt andre eiere i mellomtiden og da sikkert hadde fått moderne skilt, eller ville det nok ikke vært så lett å få skiftet.

Fiaten hadde, da trønderen kjøpte den, stått lenge på en løe, under en presentasjon, og det er vel det som har bevart den i så god stand som den er og med sin sjarmerende patina. «som Bård Sørheim sa», sier Monica, «Ikke røre»! Altså i betydning av å slippe ned og lakkere.

«Jeg liker at bilen har normal bruksslitasje. Den er mitt lille sukkertøy, og slik skal den være».

Men det står jo en bil til her: MG 1969. «MG'en har jo vært drømmen hele tiden. Denne kjøpte jeg jo av Gro Ugulen, kona til Jan Henrik Ugulen. Jeg overtok den i fjor høst. Jeg må si at da var jeg veldig glad. Det bilde dere fotograferte inne i stuen, det med MG'en på, det viser jo MG'en til min stefar, og man kan ikke se hele reg. nr. men man ser en R og et 9-tall, så da er det nært det jeg har her:

R-269»!

«Min mor var her og så den og utbrøt da: «Dette er jo akkurat som Svein (stefar) sin! Det var jo gøy»!

Monica er veldig fornøyd med rød bil med sort interiør og hun elsker også det at denne er heller ikke helt strøken (selv om den hadde klasset fint inn på en av BVK sine utstillinger. Red. komm). Men hun presiserer at denne bilen vil hun ikke ha så mye patina at det blir rustflekker. Da skal det fikses hvis det dukker opp. Men noen helrestaurering er nok aldri aktuelt. Til det er den for god. Hun legger til at spilefelgene krever en del vedlikehold, så tanken på andre hjul har svevet forbi, men den kler jo de hjulene forbasket godt.

Men Monica liker godt å pusse. Grillen på Fiaten har hun egenhendig polert opp

Her står de trygt og godt. MG 1969 og Fiat 1958.

igjen til nesten nybilsglans.

De har dessverre ikke blitt så mye kjøring med MG'en som hun ønsker, da bensinpumpen takket for seg. Ny er bestilt, men har tatt litt tid å få frembragt.

Vi spoler litt tilbake til starten igjen, ja faktisk starten på Monicas liv. For hun ble veldig interessert i biler alt i 7 års alderen. Det var da stefaren, Svein kom inn i bildet, og han hadde da som vi nå vet, denne MG'en. Men ikke bare det, alle unge, inkludert Monica, var jo ute i gaten og noterte reg.nr, (en hobby mange av oss holdt på med) men Monica gikk litt grundigere til verks. Hun noterte også hvilken bil det var. Så da hun var tolv år så hadde hun en bok full med registreringsnummer og bilmodeller. Så hun lærte seg da omtrent alle bilmodeller og forskjeller på disse. Det var mer enn redaktøren kunne i 12 års alderen.... Hun bodde i Fana og trafikken gikk rett forbi, så de fikk med seg det meste som kjørte forbi.

Hun var også mye i Masfjorden i oppvek-

ten og hun hadde en onkel som jobbet på ferjen og han tok bestilling på biler Due-sund, Masfjordnes og over til Sævråsvåg. Da fikk hun en liste med bilnummer over de som hadde bestilt plass og løp da rundt og skrev ned hvilken rekke de skulle stå i. Onkelen ba henne om å passe på at dette ble riktig. Så Monica skrev ned f.eks.: Fiat, Opel osv. slik at da kunne onkelen beregne hvilken bil som skulle inn først og sist, dette av plassbehov. Hun husker spesielt en gang, en rød VW boble der de som kjørte den var helt fortvilet og bad om å få være med...de skulle rekke en annen ferje osv. Det var egentlig fullt, men det ble samlet noen sterke karer som da løftet boblen inn på tvers på ferjen. De kom i alle fall med! Det var gjerne 5 timer til neste ferje, så da gjorde man slikt!

Monica fikk i alle fall inn mye lærdom om bil her også selvsagt. Så når hun var på biltur med sin mor, som også var vant til å kjøre bil, så satt Monica og pekte og kommenterte så å si alle biler de møtte: «Se! En Consul! En Rekord! Osv.»!

Dette er jo imponerende å høre for oss som tror vi er garva bilentusiaster!

Da hun kom i 20 årene, ble det kjæreste og andre ting som livet bringer og bilinteressen ble skubbet litt til side, som gjerne naturlig er.

Men som vi nå vet, så kom interessen tilbake og det vises både i garasjen og på den Volvoen som står utenfor. Uten å være mannsjåvinistisk så kan vi vel si at det er ikke helt typisk kvinnebil Det er jo for det første en ganske stor bil, men også et høyt utstyrsnivå kalt Inscription. Volvo V90 med 254 HK! «Ikke en Yaris altså», spør vi? «Aldri i livet» er svaret. Unnskyld alle dere andre damer som evt. leser dette og kjører Toyota Yaris, men dere vet, er man bilentusiast, så er man bare det....

Etter litt mer småprat takker vi for at vi fikk komme, for en hyggelig kveld og for at vi fikk høre historien til Monica.

Noen kjøretøy trenger
ekstra kjærlighet

Les mer

I samarbeid med

Nyt fordelene med en
LMK-forsikring

Les mer

I samarbeid med

if...

Rolig, vi hjelper deg.

if...

Rolig, vi hjelper deg.

Norges beste forsikring
for veteranen din

Les mer

I samarbeid med

if...

Rolig, vi hjelper deg.

LMK Forsikring er en helt spesiell og gunstig avtale, beregnet for entusiaster som er medlem i en LMK-klubb, med formål å bevare kjøretøy for ettertiden. Forsikringen er i utgangspunktet skreddersydd for ALLE typer kjøretøy som er 30 år eller eldre. Du kan også få spesielle løsninger for ombygde/modifiserte kjøretøy, samt "Blivende Klassiker". Selvfølgelig får du også som LMK-kunde muligheten for et godt tilbud på ALLE dine øvrige private forsikringer dersom du ønsker dette!

Har du spørsmål om LMK Forsikring, kontakter du IF Skadeforsikring på: 21 49 24 00 / lmk@if.no, eller LMK på 22 41 39 00 / post@lmk.no.

Julebord 2021

Siden Stabbesteinen nr. 4 nok ikke utkommer før i desember så annonserer vi årets julebord i dette nummeret. Årets julebord går av stabelen **lørdag 4. desember kl 18:00** og det blir arrangert i **Kommandantboligen i Gravdal**. Samme prosedyre som hvert år nå altså bortsett fra klokkeslettet. Vi ønsker å begynne tidligere pga. at det erfaringsmessig blir veldig lite tid til den levende musikken som vi har bestilt. I år er vi tilbake til Trionor fra Norheimsund. De vil spille taffel til maten, akkompagnere oss til allsangene og selvsagt spille opp til dans når vi er så mette at vi knapt kan røre oss! :-)

Taler blir det nok, uvisst hvilke utenom formannens tale. Den er jo bankers. BVK vil som vanlig dekke utgifter til lokalet og musikken.

Kuvertprisen Vet vi ikke pr. dato. Det kommer senere fra Alvøen Catering som drifter huset. Men husk det som har vært sagt mange ganger tidligere: Dette er en god investering overfor de som lever med oss bilgalningene.

Priser julebord 2021:

JULEMIDDAG SOM VARM BUFFÈ MED DESSERT

Pinnekjøtt med kålrotstappe og ribbefett

Svineribbe, medisterkaker, medisterpølser, rødkål, surkål, fjell mandel poteter og julesaus

***

Husets karamellpudding, multekrem og riskrem med hjemmelaget bringebærsaus.

Det kostet kr 650,- pr. pers. i 2019.

Prisen inkluderer gløgg ved ankomst. Det vil også bli en marsipankake med kaffe etter bordsetet.

Drikke til maten kjøpes av hver enkelt før vi går til bords, og evt. påfyll underveis.

Ikke nøl! Meld deg og din kjære, eller bare deg, på dette arrangementet.

Påmelding kan gjøres til Lars Olav Lofthus på email: larsolavlofthus@gmail.com eller SMS til 476 11 283

Det er KUN én meny, så det er ikke nødvendig å oppgi hva man vil spise, MEN si gjerne om du vil ha gløgg med eller uten alkohol.

Påmeldingsfrist: 14. november.

Giro for innbetaling vil bli tilsendt når arrangementet nærmer seg.

OBS! I disse tider må vi også ta høyde for at Covid-19 kan sette en stopper for hele arrangementet.

Oppdateringer angående korrekte priser samt påminnelser vil bli lagt på vår webside og det vil bli sendt SMS'er.

Styret BVK

Årets visevert/julebordsgeneral: Rolf Andersen. Komiteen består av Rolf Andersen, Unni Jensen og Lars Olav Lofthus

Foto: Per Åge Hesjedal

Foto: Kommandantboligen

KRIGSSEILEREN

BASERT PÅ EN UTROLIG OG SANN HISTORIE

TEKST: CARL A. HARBITZ-RASMUSSEN

Gjennom deler av juni og juli var det filminnspilling i Bergensområdet. Fordi handlingen i filmen var lagt til en tidsepoke som omfatter våre kjøretøyer, fikk flere medlemmer av klubben vår oppleve innspillingen på nært hold. Flere fikk også prøve seg som statist.

Filmen, som har tittelen Krigsseileren, er regissert av bergenseren Gunnar Vikene. Vikene er kjent fra TV serier som Det tredje øyet, Grenseland og Aber Bergen. Han har også regissert deler av den Jo Nesbø baserte serien Okkupert, som på tross av å være norskspråklig, går så det griner blant annet i USA. Hans kanskje mest kjente kinofilmer

inkluderer Himmelfall, Trigger, Vegas og Her er Harold, men nå altså Krigsseileren.

Filmen, som handler om barndomsvennene Alfred (Kristoffer Joner) og Sigbjørn (Pål Sverre Hagen), er basert på sanne historier om virkelige mennesker. Alfred og Sigbjørn jobber på BMV før krigen, men bestemmer seg for å dra til sjøs høsten 1939. De befinner seg midt i Atlanteren i det krigen bryter ut.

Filmen handler også om en annen, og langt mindre belyst side av krigsseiler historien - familiene hjemme.

Kristoffer Joner i rollen som Alfred etter å ha blitt torpedert.
Foto: MerFilm AS

Derfor er mye av handlingen også om Alfreds kone Cecilia (Ine Willmann), deres to mindreårige barn og om deres opplevelser og kamp for tilværelsen hjemme i Bergen. De blir blant annet ofre for bombingene av Holen skole og Nøstet.

Innspillingen har foregått i flere land. Den startet i vinter på Malta, hvor man har en av verdens tre store tanker for innspilling av havscener. Tanken på Malta har vært brukt blant annet under innspillingen av Kon Tiki, Das Boot og Papillon for å nevne noen. Her har man skala modeller av tyske ubåter fra andre verdenskrig. Etter Malta ble det spilt inn i Tyskland, blant annet alle innendørs scenene. Det betydde at alle norske elementer av interiører ble sendt til Tyskland for å være del av en scene fra eksempelvis en leilighet på Nøstet, men altså i et tysk studio. Til sist gikk turen til Bergen.

For å bruke filmspråk, så var det mange «locations» i Bergen og omegn, uten at de nødvendigvis hadde noe med stedet å gjøre. Vårt «eget» tilholdssted, BTM er også med i filmen, men da som et havnestrøk i Liverpool fra 1944(!). Det samme på Møhlenpriskaien. Ettersom BMW Laksevåg er en sentral del av historien, foregikk mye der.

Bombingen av Holen skole - hendelsen med flest tapte menneskeliv i Norge under krigen - foregikk på Bergenhus og i Hordnesskogen. På steinfyllinger etter E-39 utbyggingen ble ruinene av Holen skole bygget, og det var underlig å observere tyske soldater i vadmelsuniformer og 25 grader komme ut av en Tide turbuss.....

Når man opplever filminnspilling på nært hold, så slår det en at det er nærmest umulig å se en

Ine Willmann som Cecilia
Foto: Stian Servoss

sammenheng eller se en rød tråd i filmen. Mye kan virke tilfeldig, men jeg garanterer at ingenting er det. Scener blir «skutt» i en rekkefølge som verken rimer med handling eller det ferdige produktet. Alle detaljene som skal tenkes på, så som eksterne lydtkilder fra 2021, sesongvariasjoner innenfor samme dag - eller timer for den saks skyld - som gjør at to scener spilles inn etter hver andre, først med sommerantrekk, så med vinterklær.

Det hele er som en velregissert ballett, der alle kjenner sin plass, men allikevel opptrer autonomt. «Action» og «Cut» er grensene mellom skuespill og virkelighet. Det er som verden «fryser» og i løpet av et øyeblikk blir 1944 eller 2021 hver gang et av disse ordene bli ropt av innspillingsleder. Alle på settet har sine roller og mellom skuespillere som vandrer rundt og over replikker, løper et apparat av mennesker fra alle tenkelige avdelinger; catering, rekvisitter, kostymer, sminke og lys.

Så er det alle dem man ikke ser. De som er på neste location og gjør klart, eller rydder forrige. Transporten er en viktig del av det hele. Utallige mennesker har ulike transportbehov til ulike tider, og hovedpersonene i transporten fikk dette til å fungere uten at det merkes. Vår egen Richard A. Riim var en del av dette tannhjulet.

I tillegg er det aktører fra et ti-talls nasjoner som jobber i prosjektet, og det snakkes mange språk til enhver tid. Kostymer fra Tyskland, lys fra Danmark osv. Slikt kan by på utfordringer om lokal kunnskap fra tidsepoken, spesielt på detaljnivå. I en scene der det skulle være fyringsved på en lastebil, var vedskiene bestilt av en tysk person, mye lenger enn

Carl Henrik i aksjon med Hansa sin 1931 Ford AA
Foto: Carl A. Harbitz-Rasmussen

det som normalt gikk inn i en norske vedovn. Djevelen ligger i detaljene, og i kampens hete og høye puls, må slike utfordringer løses med kløkt.

Filmen spenner over et tidsperspektiv på 32 år, og har med mer enn 300 skuespillere og statister. Disse skal ha kostymer. To semi trailere fra Tyskland med kostymer måtte til. En dyktig erfaren stab holdt greie på størrelser, årstider, anledninger, konstante endringer og omskrivninger av manus underveis. Tilpassing og grovsortering foregikk på et hotell i sentrum. I den store salen fylt til randen av kostymer gikk torpederte sjøfolk, skolebarn og tyske offiserer rundt hverandre som den største selvfølge. Sko i ulike størrelser, bukseseler, sokker, hatter, uerfarne statister i alle aldre - alt skal være klart når dagen kommer. Egen bil med systue og ekstra kostymer var alltid i bakgrunnen på settet.

Det var med 21 kjøretøy i totalt 26 scener i

Undertegnede klar for action ved Andreas Bjarnoll (VWACB) sin 1943 Kübelwagen. Et spennende lokalt tilskudd.
Foto: Carl Henrik Harbitz-Rasmussen

sommer. Fra BVK deltok blant annet Bergen Brandkorps Historielag, Hansa Borg, Carl Henrik Harbitz-Rasmussen, Kjartan Meyer, Marius Jørgensen, Thorstein Haukeland, MIL Veteranene, Eirik Hjertholm, Rune Prestegard og Tor Martin Haugen i en eller annen kapasitet. Noen lånte bort sitt kjøretøy, noen var statister og noen i andre støttefunksjoner. Bortsett fra en lastebil som måtte lånes fra TS Stangeland museet i Stavanger, kom de fleste kjøretøyene fra medlemmer av lokale klubber tilsluttet Motorklubbene i Bergen (MKIB).

I en tid der premissene for oss som driver med bevegelige kulturminner som hobby er under stadig press så er våre bidrag til filmindustrien svært viktig. Ikke bare for oss, men også for filmindustrien.

Til tider opplever jeg et jag om å ha dårligst mulig samvittighet for hvor verden er i dag. Kulturvernet

Hovedrolleinnhaver Kristoffer Jøner, undertegnede og Johannes Borge følger med på innspillingen.
Foto: Carl Henrik Harbitz-Rasmussen

som vi representerer, kan lett bli skadelidende, og utilsiktede tilfeldige ofre om de samme ikke stopper opp innimellom og løfter sitt blikk. Til tider kan det virke som om historien om veien hit, på kull og fossilt drivstoff, som følge av den teknisk industrielle revolusjonen fornektes og settes i et utelukkende negativt lys.

I en tid hvor mange (ikke usannsynlig enda flere når dette leses og støvet har lagt seg etter høstens stortingsvalg?) forfekter et syn som bærer preg av krisemaksimering og katastrofe profetier i forhold til verdens befatning, blir det stadig mer utfordrende, men ikke mindre viktig å argumentere for vår eksistens.

Derfor er denne typen aktivitet, hvor vårt frivillige kulturarbeid knyttes tettere til profesjonelle

«Skipsrederens bil» For oss bedre kjent som Thorstein Haukeland sin 1932 Cadillac. MIL veteranenes 1929 GMC i bakgrunnen.
Foto: Carl A. Harbitz-Rasmussen

kulturaktører som filmindustrien særs viktig. Vi må synliggjøre hvor viktig vår sameksistens er - ikke den ene uten den andre! Å sette et hakekors på en Tesla blir liksom ikke det samme. Våre miljøer eier og vedlikeholder de største objektene som benyttes i film. Den beste formen for bevaring er gjennom bruk - det er opplest og vedtatt. Derfor er det vi har bidratt med i sommer med på å skape vektige og viktige argumenter for våre organisasjoner i arbeidet for å holde vår bevegelige kultur på vannet, på veien, på skinner og i luften!

Film betyr ofte venting og atter venting. Her tålmodige statister og TS Stangeland museet sin 1935 Volvo og Bergens første Falken redningsbil, Åge Angeltveit sin tyske 1934 Ford - til daglig utstilt i hans kontorer på Ågotnes.
Foto: Carl A. Harbitz-Rasmussen

Filmen er for det meste ferdig innspilt, og under klipping i skrivende stund. Det skal spilles inn noen høst og vinter scener i november hvor det antakeligvis også skal være med et eller to kjøretøy. Premiere for filmen er foreløpig satt til 7. oktober neste år, og går det som planlagt, vil Fjordsteam i 2022 være en større del av lanseringen og opptakten til premieren av Krigsseileren. Det er et

annet spennende prosjekt hvor BVK som eier av Fjordsteam Bergen AS nok vil ha en viktig rolle.

Selv om dette ryktes å være norgeshistoriens dyreste filmproduksjon, så er det til slutt hvordan Vikene evner å formidle temaet i filmen som er essensielt for økt historiekunnskap rundt krigsseilerne og deres historie. Vi gleder oss, og kan kanskje gjenta en eksklusiv klubbvisning når den tid kommer.

Fakta om krigsseilerne

Tekst: Carl A. Harbitz-Rasmussen

Filmtittelen alene forteller oss at dette er en viktig del av historien som virkelig fortjener å bli fortalt - ikke minst til oppvoksende generasjoner.

Dette et tema, som har en brokete plass i vår nære historie. Under krigen var disse menneskene ukjente helter, men etter krigen ble de ikke behandlet som helter og manges skjebner endte tragisk og nederst på den sosiale rangstigen. Ikke før i 2013, dessverre post mortem for de aller fleste, fikk krigsseilerne sin fortjente unnskyldning på overtid. Dette er litt av historien om Norges ubevæpnede marine.

Den britiske admiral Gerald Charles Dickens sa på BBC allerede i 1941: «Hadde det ikke vært for den norske handelsflåten, kunne vi like gjerne ha bedt Hitler om hans betingelser».

Gunnar Sønsteby har lenge etter krigen uttalt at: «*krigsseilerne var de eneste nordmenn som gjorde en innsats av betydning for krigens varighet*». USA's President Roosevelt sin kommentar om at den norske handelsflåten var «*mer verdt for de alliertes sak enn en million soldater*» underbygger Sønsteby's påstand.

Til tross for slike attester gikk krigsseilerne en trist skjebne i møte etter krigen. Langt inn på 1970-tallet var fyllick og krigsseiler synonymt og likeverdig. En skam!

Om lag 30.000 norske sjøfolkene utgjorde mannskapene på de rundt 1000 norske fartøyene som seilte under krigen. De fleste var menn, men om lag 200 kvinner var også krigsseilere.

Totalt 672 norske skip gikk tapt ved krigsforlis, og mer enn 4000 norske sjøfolk omkom på havet fra 9. april 1940 til 8. mai 1945, og vendte aldri hjem.

HARDANGERFJORD- TREFFET 2021 - IKKE FOR PINGLEBILER

Den 14. august tok jeg en telefon til formannen vår i tre-tiden. I forbifarten nevnte jeg at jeg hadde snakket med et annet klubbmedlem som var i Jondal på lastebiltreff med 200 lastebiler. Jeg sa til Rune at det måtte sikkert være en drøy overdrivelse - spesielt i disse pandemi tider, men at det ville være artig å kanskje kjøre inn på søndagen å sjekke sannhetsgehalten og se hva som var der.

Tekst og foto: Carl A. Harbitz-Rasmussen

Rune kjedet seg (det krever ikke særlig mye) og kunne ikke forstå hvorfor vi ikke dro sporenstreks? Jeg sto svett og klam i Dreggen etter en tur på Sandviksfjellet og tenkte; hvorfor ikke? Vi avtalte å møtes hos meg. Vel hjemme sto Rune og katten min og klorte om kapp på døren, og halvannen time senere var vi midtfjords på Hardangerfjorden mellom Tørvikbygd og Jondal.

Amerikanske slektninger ved navn Ford - en fra Canada og en fra USA. Kanadieren til venstre fra 1945 tilhører BVK medlem Tor-Martin Haugen, og har vært i familiens eie siden den var ny

Den tøffeste tankbilen jeg har sett på lenge - 1958 Chevrolet

To hundre lastebiler gjør mer av seg enn bygden Jondal gjør, så skepsisen vokste da vi ikke engang så tegn til en pickup, og sentrum virket mer rammet av Svartedauen enn Korona. Vi fant etterhvert et levende menneske som kunne fortelle oss hvor lastebilene var.

Da vi svingte inn på Torsnes Camping og Pukkverk skal jeg si der var lastebiler. Det viste seg at treffet startet allerede på torsdagen, og at noen av de langveisfarende hadde satt nesen hjemover på lørdag ettermiddag, og antallet var noe lavere da vi kom. Akkurat det skjønner jeg godt, når medarrangør for det åttende Hardangerfjordtreffet i rekken, Stig Tore Anthun forteller at den med lengste kjøredistansen

kom helt fra Vadsø.

Vi snakker 70 timer og nesten 500 mil tur-retur! Ti timer omvei på grunn av Korona og restriksjoner i Sverige og Finland. Utgifter til diesel og ferger etc. tør jeg nesten ikke å regne på, men prøver meg allikevel. Etter litt undersøkning, så finner jeg at en 1972 modell Scania 80 bruker cirka to liter på milen. Med en snittpris på 17 kroner literen skulle det bli 8500 kroner i drivstoff alene - for ett treff!

Man sovner neppe bak rattet i en slik Scania - så komfortabel er de tross alt ikke - så det påløper i tillegg overnattinger, mat, bompenger, ferger og vipps blir reisebudsjettet doblet uten problemer. Han må ha en grei frue.....

Flere BVK medlemmer var i Jondal med sine biler. Vi traff Tor-Martin Haugen med sin etterhvert så kjente kanadiske 1945 Ford, og vi traff vårt mangeårige medlem Øyvind Lund.

Flott 1971 Volvo N88 dumper

Mange husker sikkert Øyvind og hans 1950 Buick. Nå er han uten tvil eier av klubbens største to-seter! Med sin strøkne 1984 Scania R142, sørger han for at historien om Bergensfirmaet Trygve Tønjum lever videre. Med henger måler han 18 meter, og resten av oss skal prise oss lykkelig for at han ikke

frekventerer våre lygarmøter ved BTM med ekvipasjen (selv om vi gjerne så deg oftere i tiden fremover Øyvind). Det er svært prisverdig at noen blant oss tar på seg den formidable oppgaven det er å bevare slike nyttekjøretøy. Mitt eget søk etter garasje virker plutselig meningsløst.....

Ellers hadde treffet deltagere fra Nederland og Sverige, og avviste hele 30(!) internasjonale

Gamle kjente fjes, fra venstre 1963 Scania og 1967 Volvo F85

deltagere fra enten røde land eller utfordringer knyttet til smittesporing. At man klarer å samle 200 nyttekjøretøy i Jondal i et pandemi år, og til og med med høy internasjonal deltagelse er intet mindre enn imponerende!

Hva er så dette Hardangerfjordtreffet som de fleste av oss tilsynelatende ikke har hørt om? Hardangerfjordtreffet er registrert og organisert

BVK medlem Øyvind Lund sin imponerende 1984 Scania 142. Mine egne kjøretøy passer inne hans.

som en ideell non-profit organisasjon - ikke ulikt vårt eget Fjordsteam. De har siden 2014 arrangert 8 treff. De fem første i Odda og siden 2019 altså i Jondal.

Treffet må sies å være en suksess. Som vi kjenner Vossarudl'n for pinglekjøretøy av vårt kaliber, så evner de også å fylle opp med deltagere fra hele landet og nedover i Europa. Hør bare på disse tallene; 226, 153 og 200. Det er deltagertallene fra hhv. 2019, 2020 og 2021. I 2019 var det maks antall på to hundre mennesker, og derav «bare» 153 kjøretøy. I årets 200 kjøretøy var det 500 mennesker!

Vognmannen, som er hovedtreffet til Transporthistorisk Forening, er det treffet vi forbinder med større nyttekjøretøy. Det viser seg at Hardangerfjordtreffet har vokst seg enda

1970 Volvo NB86

Det er lite annet igjen av BDS konsernet enn taubåten Vulcanus og denne flotte Scania 112 fra 1984. Det er mer enn 30 år siden de gule BDS bilene dominerte i bybildet og på Koengen.....

større de senere årene, og allikevel gått helt under radaren til undertegnede.

At treffet er populært har vi fastslått i tall, og det vi møtte bekrefter hvorfor. Dette var et høyst sosialt treff med god takhøyde og lav snobbefaktor. Ikke uforståelig har mange av deltagerne transport som yrke - det er nesten påkrevd med de største doningene, slik at det er flere fellesnevner som legger grunnen for suksess. Anthun påpeker at dette er først og fremst et treff for historiske nyttekjøretøy, men at kjøredistansen selvsagt påvirker alder på deltagerkjøretøyene. Deltagerne tar forståelig nok ikke 30-talleren av hensyn dette. Allikevel var det forbausende bra innslag fra 40, 50 og 60-tallet. Ikke alt var gigantisk. Fanafirmaet Hamre Transport stilte med flere kjøretøy, deriblant en sjarmerende 50-talls Opel Blitz. Flott at firma inkluderer historie i bilparken sin!

Størrelse og mangfold var såpass imponerende at formannen også gapte litt - uten at en lyd kom ut! Vi fikk dessverre bare noen timer i Jondal, og etter et deilig grillmåltid i den store hallen, kom vi oss lydløst ut av treffområdet i

batterikassen til formannen. Akkurat da følte jeg litt på hvordan det må være å gå i Pride parade gjennom et lastebiltreff.....

Jeg utfordrer klubbens styre til å vurdere en kjøretur gjennom vakre Hardanger til Jondal og neste års Hardangerjordtreff den 11. juni, 2022. Vi er allerede ønsket velkommen av Stig Tore Anthun. Stor takk til klubbkollega Tor-Martin Haugen som ble vår guide gjennom parkeringsplassen, og hans utrolige kunnskaper om nyttekjøretøy.

To velkjente Mercedeser - en L312 fra 1957 og en L1418 fra 1972

Returadresse: **Bergen Veteranvogn Klubb, Postboks 929 Sentrum, 5808 Bergen - Org. nr.: 991 074 023**

www.bvkn.no

På et av lygarmøtene i sommer dukket det opp en lastebil fra Rogaland. Var en av bilene i filmen Krigsseileren.

Damsgårdsdagene med bilutstilling søndag 22. august. Reportasjen kommer i neste nummer.